

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

**ΔΕΚΑΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

**ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

Πέμπτη 15 Φεβρουαρίου 1990, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Κ.Ο.Θ.

Άλκης Μπαλτάς

Συμβούλιο Ειδικού Ταμείου Οργανώσεως Συναυλιών

Ζωή Σαμαρά

Παναγιώτης Μπακατσής

Γιάννης Μάντακας

Κώστας Πατσαλίδης

Κώστας Χατζηκωνσταντίνου

Καλλιτεχνική Επιτροπή

Γεώργιος Θυμής

Παύλος Καϊμάκης

Γεώργιος Γράλιστας

Μίκης Μιχαηλίδης

Κώστας Γριμάλδης

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Προγράμματος

Άσπα Μαλτσίδου

Για φωτογράφιση, μαγνητοσκόπηση ή ηχογράφιση των συναυλιών απαιτείται άδεια από τη Διεύθυνση της Κ.Ο.Θ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

ΣΟΛΙΣΤ

ΤΑΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ALEXANDRU MOROȘANU

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης ιδρύθηκε το 1959, σαν τμήμα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης με τον αρχικό τίτλο «Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος» (Σ.Ο.Β.Ε.)

Το Νοέμβρη του 1969 έπειτα από συνεχείς προσπάθειες του Σόλωνα Μιχαηλίδη, που ήταν ο ιδρυτής και μόνιμος διευθυντής της Σ.Ο.Β.Ε., η ορχήστρα κρατικοποιήθηκε και πήρε τον τίτλο «Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης» Κ.Ο.Θ.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, εκτός από τις τακτικές της εμφανίσεις συχνά δίνει συναυλίες σε σχολεία, εργοστάσια, πολιτιστικά κέντρα και σε πόλεις της Βόρειας Ελλάδας.

Με την Κ.Ο.Θ. συνεργάστηκαν παγκοσμίου φήμης σολίστες. Από το 1966 η Κ.Ο.Θ. συμμετέχει τακτικά στα διεθνή φεστιβάλ «Δημήτρια» Θεσσαλονίκης και Αθηνών.

ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη όπου σπούδασε στο Κρατικό Ωδείο βιολί με τον Στ. Παπαναστασίου και ανώτερα θεωρητικά με το Σόλωνα Μιχαηλίδη. Για ένα διάστημα ήταν μέλος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και συνεργάτης του Μουσικού Τμήματος του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Το 1970 και 1971 με υποτροφία της οργάνωσης Μουσικά Νιάτα πήρε μέρος σαν βιολιστής στην «παγκόσμια ορχήστρα νέων» (στον Καναδά και το Βέλγιο).

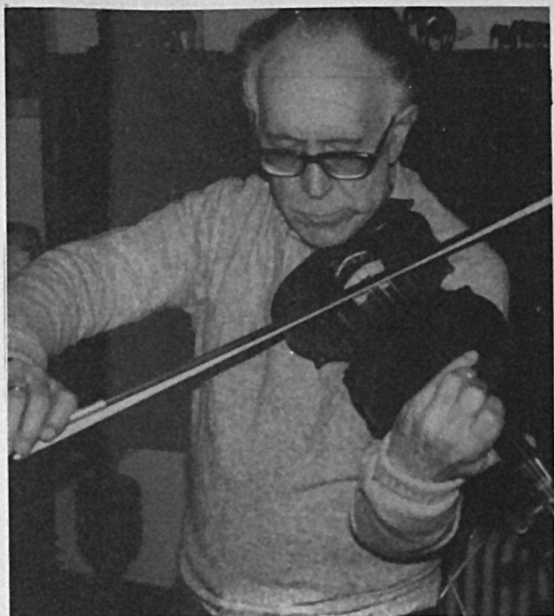
Το 1974 πήρε το πτυχίο της Νομικής Σχολής του Α.Π.Θ. και με υποτροφία της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών συνέχισε τις σπουδές του στην Ανώτατη Μουσική Ακαδημία του Δυτικού Βερολίνου. Το Μάρτιο του 1978 πήρε το δίπλωμα διεύθυνσης ορχήστρας από τον καθηγητή Hans Martin Rabenstein.

Έχει διευθύνει την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, την Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ., την Όπερα Θεσσαλονίκης, την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, την Εθνική Λυρική Σκηνή και έχει δώσει πολλές συναυλίες συμφωνικής μουσικής και παραστάσεις όπερας στην Ιταλία, Γερμανία, Βουλγαρία, Πολωνία, Αυστρία, Βέλγιο, Σοβιετική Ένωση και σ' άλλες χώρες. Έχει διευθύνει έργα Ελλήνων και ξένων συνθετών για ηχογραφήσεις από την ΕΡΤ, τη Βελγική και την Ιταλική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση.

Σαν συνθέτης έχει γράψει έργα συμφωνικής μουσικής, χορωδιακά, μουσικής δωματίου κ.ά.

Ο Άλκης Μπαλτάς είναι ένα από τα ιδρυτικά στελέχη και μέλη σήμερα της οργανωτικής επιτροπής των Διεθνών Μουσικών Ημερών, που διοργανώνει η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης.

Από το 1983 είναι διευθυντής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

ΤΑΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Ο Τάτσης Αποστολίδης γεννήθηκε στα Γιάννενα όπου και πήρε τα πρώτα μαθήματα βιολιού. Από το 1948 μέχρι το 1954 φοίτησε στο Ωδείο Αθηνών (τάξη Γ. Λυκούδη) και πήρε το Δίπλωμά του με Α' βραβείο.

Με κρατική υποτροφία μελέτησε για τρία χρόνια στο Παρίσι και στη Διεθνή Μουσική Ακαδημία της Nice (Α' βραβείο Ακαδημίας 1960) με τον μεγάλο βιολονίστα Henry Szégyng.

Από το 1960 και μέχρι σήμερα ο Τάτσης Αποστολίδης ανέπτυξε έντονη καλλιτεχνική δραστηριότητα, εμφανίστηκε σε ρεσιτάλ και συμμετείχε σαν σολίστ με ορχήστρες στην Ελλάδα (Κ.Ο.Α, Κ.Ο.Θ. Συμφωνική της ΕΡΤ, Φιλαρμόνια Ουγγάρικα, Ορχήστρα του Σάλτσμπουργκ κ.α.) και στο εξωτερικό (Γερμανία, Γαλλία, Πολωνία, Ρουμανία, Τουρκία, Ουγγαρία, Περσία, Βουλγαρία, Γιουγκοσλαβία).

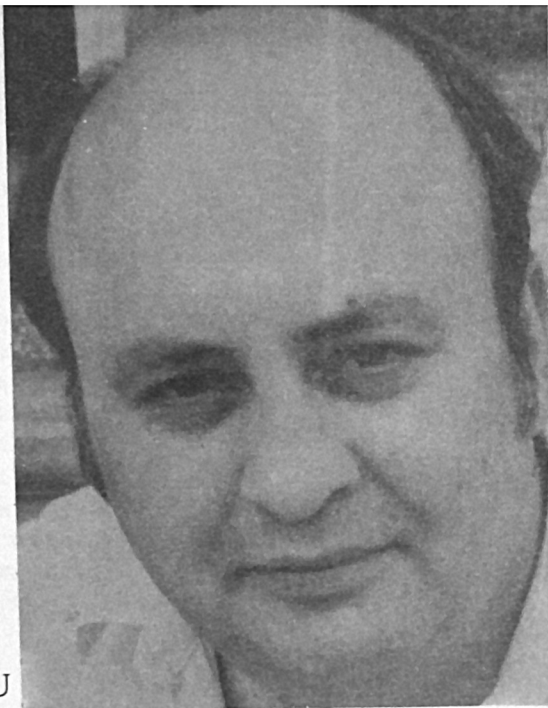
Το 1954 ίδρυσε το «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΟΥΑΡΤΕΤΤΟ Γ. Λυκούδης» που δίνει πολλές συναυλίες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό (Κύπρος, Αγγλία).

Το 1979 σχημάτισε τη Μικρή Ορχήστρα Εγχόρδων (Μ.Ο.Ε) την οποία και διευθύνει. Επίσης διευθύνει την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΜΕΡΑΤΑ, κλιμάκιο της Κ.Ο.Α κ.α.

Έχει στο ενεργητικό του πολλές πρώτες εκτελέσεις Ελλήνων συνθετών.

Παράλληλα ο Τάτσης Αποστολίδης ήταν κονσερτίνο βιολί στην Κ.Ο.Α. (1965 - 1985) και στη Συμφωνική της ΕΡΤ (1960 - 1973) και διδάσκει στο Ωδείο Αθηνών στις τάξεις βιολιού, μουσικής δωματίου και μαθητικής ορχήστρας, διευθύνοντας την Συμφωνική του Ωδείου.

Εκτός από ηχογραφήσεις και εμφανίσεις στην Τ.Β. (Ελλάδα, Κύπρο, Γαλλία, Περσία, Βουλγαρία) έχει εγγράψει σε δίσκους ελληνικά και ξένα έργα για βιολί, κουαρτέτο και ορχήστρα.

ALEXANDRU MOROȘANU

Ο βιολοντσελίστας Μοροσάνου γεννήθηκε το 1948 στη Ρουμανία. Αρχικά σπούδασε στην Ανώτατη Σχολή Μουσικής της Timisoara και στη συνέχεια στο Ωδείο «George Enescu».

Το 1972 πήρε μέρος στο σεμινάριο ανωτάτης μουσικής εκπαίδευσης στο Freiburg. Μελέτησε τσέλο με τον Κάρελ Κράφκα, παρακολουθώντας και το κουαρτέτο Γιάννατσεκ.

Μετά την επιστροφή στην πατρίδα του προσλήφθηκε στην ορχήστρα της Φιλαρμονικής «Moldova» στο Ιάσιο, όπου και εργάζεται σαν τσελίστας.

Έχει παίξει κοντσέρτα για τσέλο κάτω από τη διεύθυνση φημισμένων μαέστρων. Στο φεστιβάλ του Bayreuth έπαιξε σόλο τσέλο τις χρονιές 1972, 1973 και 1974 με την Παγκόσμια Ορχήστρα Νέων. Το 1977 ο Μοροσάνου συμμετείχε σαν σολίστ στις τουρνέ της Ορχήστρας Μουσικής Δωματίου και της Συμφωνικής Ορχήστρας της Cluj - Napoca της Ρουμανίας. Το 1978 ήταν μέσα στους φιναλίστ του διεθνούς διαγωνισμού «της Βαυαρικής Ραδιοφωνίας». Το 1979 και 1981 κέρδισε βραβεία σε διαγωνιστικά φεστιβάλ στη Ρουμανία. Το 1980 συμμετείχε με το παγκοσμίως γνωστό κουαρτέτο εγχόρδων «Muzica» σε τουρνέ στη Σοβιετική Ένωση, Γερμανία και Αυστρία. Με την πιανίστα σύζυγό του Τατιάνα Μοροσάνου δίνουν ρεσιτάλ σαν ντουέτο.

Ο Μοροσάνου έχει κάνει ηχογραφήσεις για τη Ρουμανική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση. Την περίοδο 1981 - 1982 συνεργάστηκε με την Φιλαρμονική Ορχήστρα «Ζώρζ Ενέσκου» του Βουκουρεστίου. Έχει κερδίσει: 1ο βραβείο στο διεθνή διαγωνισμό Viotti στο Vercelli της Ιταλίας το 1983. Χρυσό μετάλλιο στο διεθνές φεστιβάλ Katya Porona της Βουλγαρίας το 1984. Βραβείο - παμπηφεί - των Κριτικών της Ρουμανίας το 1985. Βραβείο κριτικών στο διεθνές διαγωνιστικό φεστιβάλ «Capri» στην Ιταλία το 1987.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

ΝΙΚΟΣ ΣΚΑΛΚΩΤΑΣ: Δέκα ελληνικοί χοροί:
(1904 - 1949)

Τσάμικος
Κρητικός
Πελοποννησιακός II
Αρκαδικός
Μαύρο Γεμενί
Ο χορός του Ζαλόγγου
Πελοποννησιακός I
Ηπειρωτικός I
Ηπειρωτικός II
Κλέφτικος

Διάλειμμα

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

JOHANNES BRAHMS: Κοντσέρτο για βιολί, βιολοντσέλο και ορχήστρα,
(1833 - 1897) έργο 102.

Allegro
Andante
Vivace non troppo

Βιολί: ΤΑΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ
Βιολοντσέλο: ALEXANDRU MOROSANU

ΝΙΚΟΣ ΣΚΑΛΚΩΤΑΣ

ΔΕΚΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ.

Ο Νίκος Σκαλκώτας γεννήθηκε στη Χαλκίδα και πέθανε στην Αθήνα. Τα πρώτα μαθήματα μουσικής τα πήρε από τον πατέρα του που ήταν και φλαουτίστας. Αργότερα, όταν η οικογένειά του εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, ο Σκαλκώτας μπήκε στο Ωδείο Αθηνών στην τάξη βιολιού του Σούλτσε και αποφοίτησε με χρυσό μετάλλιο το 1920. Χάρη στην Αβερώφιο υποτροφία, πήγε στο Βερολίνο όπου έμεινε 12 χρόνια. Στην αρχή συνέχισε τις σπουδές του στο βιολί, ύστερα προσανατολίστηκε οριστικά προς τη σύνθεση.

Ο Σκαλκώτας ήταν άνθρωπος εσωστρεφής, ο κατ' εξοχήν τύπος του απομονωμένου καλλιτέχνη, και το έργο του βρίσκει αναγνώριση μόνο μετά θάνατο. Αυτό βέβαια συνέβαινε κατά κανόνα παλιά. Πρέπει λοιπόν να σταθεί κανείς και να αναρωτηθεί πώς ακόμα και στον 20ο αιώνα φτάνουμε σε μια τέτοια «περίπτωση Σκαλκώτα».

Την καλύτερη περιγραφή της «περίπτωσης Σκαλκώτα» μας τη δίνει σ' ένα σημείωμα του ο Μίνως Δούνιας από το 1949, αμέσως μετά το θάνατο του συνθέτη.

«... Ποιάς μορφής ήταν η πνευματική σύγκρουση που έζησε ο Σκαλκώτας όταν επέστρεψε στα 1933 στη Μητέρα Ελλάδα, δεν είμαι σε θέση να γνωρίζω. Όταν τον ξανασυνάντησα εδώ στις Αθήνας, έπειτα από τριετή χωρισμό, βρέθηκα προ ενός ανθρώπου ψυχικά τραυματισμένου ανεπανόρθωτα, παραγκωνισμένου, υποχρεωμένου να ζει κάτω από τη σκιά μικρών ταλέντων και την πίεση μιας βιοπάλης σκληρής και αδυσώπητης. Θαυμάζει κανείς πώς αυτός ο καλλιτέχνης που γνώρισε τόσες τιμές στο μεγαλύτερο ίσως τότε μουσικό κέντρο της Ευρώπης, εδώ, στον μικρό τόπο που τον γέννησε, βρέθηκε ξαφνικά στο περιθώριο. Όσο κι αν παραδεχθούμε ότι η επαναστατική τεχνοτροπία του Shönberg, που ακολούθησε σε γενικές γραμμές ο Σκαλκώτας, ήταν ίσως ξένη προς την ελληνική ιδιοσυγκρασία, παραμένει εκπληκτικό το γεγονός ότι οι μουσικοί ηγέται και τα καλλιτεχνικά ιδρύματα του τόπου μας τόσο λίγο ενδιαφέρθηκαν να προσφέρουν πνευματική υποστήριξη, θετική, ουσιαστική βοήθεια σ' ένα ταλέντο τόσο ιδιότυπο, το σπανιότερο ίσως που έχει αναδείξει ως τώρα ο τόπος μας. Ο ίδιος δεν ανήκε στην τάξη των επιτηδίων, ούτε εκείνων που κατέρχονται στον αγώνα με το σπαθί στο χέρι. Δεν επολέμησε για την επιβολή της τέχνης του. Από την πρώτη επαφή με την ελληνική καλλιτεχνική πραγματικότητα, έπειτα από την πρώτη αντίδραση του παγερού περιβάλλοντος, εγκατέλειψε αποκαρδιωμένος τον αγώνα και κλείστηκε στον εσωτερικό του κόσμο, μακριά από κάθε μάταιη επιδίωξη. Ωστόσο δεν έτρεφε κακία για κανένα. Ποτέ μου δεν άκουσα να επικρίνει συναδέλφους του, αντίθετα, για όλους, και τους πιο ασημαντους ακόμη, είχε να πει έναν καλό λόγο...»

Ο Νίκος Σκαλκώτας, φυσικός και πνευματικός μαθητής του Arnold Schönberg, άφησε πίσω του ένα συνθετικό έργο μεγάλο, τόσο σε διαστάσεις όσο και σε σημασία, που μόνο μετά το θάνατό του άρχισε να διαδίδεται, να ακούγεται, να μελετιέται συστηματικά και να αναγνωρίζεται. Είναι

ο μέγας σημαιοφόρος του δωδεκαφθογγισμού στην Ελλάδα, τον οποίο παρακολούθησε (και διδάχτηκε) σχεδόν από τη γένεσή του και που τον ανέπτυξε στην συνέχεια με έναν δικό του προσωπικό τρόπο.

Οι «Ελληνικοί Χοροί» του, συνολικά 36 στον αριθμό, γράφτηκαν ανάμεσα στα έτη 1933 - 36, δηλαδή αμέσως μετά την επιστροφή του συνθέτη στην Ελλάδα από το εξωτερικό (όπου σπούδασε και με τους Willy Hess, Kurt Weil και Paul Jarnach). Είναι από τα πιο προσιτά και πολυπαιγμένα έργα του.

Κάθε χορός είναι στη βάση του μια μονομερής φόρμα. Το σύνολο των χορών είναι ένα υπόδειγμα σύνθεσης που αξίζει να το μελετήσει κανείς, ένα υπόδειγμα παραδοσιακής ελληνικής σύνθεσης για την ανάπτυξη του μελωδικού υλικού, την εναρμόνιση των μελωδιών και την ενορχηστρωτική λαμπρότητά του. Η ελληνικότητα της μουσικής αυτής δεν έγκειται μόνο στις λαϊκές μελωδίες της. Είναι ένα μυστήριο που ούτε εντοπίζεται με το λόγο ούτε εκφράζεται με λόγια, που μόνο ένας μεγάλος συνθέτης, σαν μύστης και σαν προφήτης, ξέρει να πραγματοποιήσει.

Κώστας Γριμάλδης

JOHANNES BRAHMS

*KONTΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΒΙΟΛΙ, ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ,
ΣΕ ΛΑ ΕΛΑΣ., ΕΡΓΟ 102.*

Το κοντσέρτο αυτό γράφτηκε στα 1887 και είναι το τελευταίο συμφωνικό έργο του μεγάλου συνθέτη. Δόθηκε σε πρώτη εκτέλεση την ίδια χρονιά με σολίστ το μεγάλο βιολιστή Joachim και το βιολοντσέλιστα Hausmann. Η σύνθεση του έργου συνέβαλε στην απάλυνση των σχέσεων του συνθέτη με το φίλο του Joachim, που είχε πολύ δυσανεστήσει για τη θέση που πήρε ο Μπράμς στο θέμα του διαζυγίου του. Ο Joachim δεν έμεινε ιδιαίτερα ενθουσιασμένος από το έργο, που βρήκε ως ένα από τα λιγότερο εμπνευσμένα συμφωνικά του Μπράμς.

Στο κοντσέρτο αυτό ο συνθέτης κατορθώνει με αξιοθαύμαστη μαεστρία να υπερπηδήσει τη βασική δυσκολία του να εξισορροπήσει δύο διαφορετικά μέσα εκφράσεως, το βιολί και το βιολοντσέλο, από τα οποία το δεύτερο βρισκόταν σε κάπως μειονεκτική θέση.

Αυτό δεν αποτελεί τη μοναδική επιτυχία του Μπράμς. Το έργο περιέχει ωραία και εκφραστικά θέματα, που ο μεγάλος συνθέτης επεξεργάζεται με τη συνήθη του ρυθμική, αντιστικτική και ορχηστρική τεχνική. Υπάρχουν στιγμές, στο πρώτο και ιδιαίτερα στο τελευταίο μέρος, που τόσο η σύλληψη, όσο και το πνεύμα και η ψυχική διάθεση του έργου θυμίζουν το κοντσέρτο για βιολί και το δεύτερο για πιάνο.

Η πρώτη κίνηση αρχίζει με λίγα μέτρα εισαγωγικά της ορχήστρας μετά από τα οποία ακολουθεί μια μικρή καντέντσα του βιολοντσέλου και κατόπι και των δύο οργάνων. Η ορχήστρα προχωρεί ύστερα κανονικά στην Έκθεση. Τα θέματα παρουσιάζουν αξιολογή ευλυγισία και ενδιαφέρον. Με θαυμαστή μαεστρία γίνεται εξισορρόπηση των δύο οργάνων με ωραίους διαλόγους και εξαιρετικούς αρμονικούς και αντιστικτικούς συνδυασμούς. Σε καμιά στιγμή ο Μπράμς δεν δίνει την εντύπωση προτιμήσεως του ενός από τα δύο όργανα. Το όλο συνεχίζεται, μέσα από την επεξεργασία και την επανέκθεση, με μια έντονη πορεία, χωρίς ανάπαυλα ή κάμψη.

Η δεύτερη κίνηση είναι πολύ απλή και στηρίζεται σε δύο ενδιαφέροντα θέματα. Οι διάλογοι των δύο οργάνων είναι εκφραστικότεροι. Σ' όλο αυτό το μέρος είναι διάχυτη μια θερμή λυρική διάθεση.

Η τρίτη κίνηση είναι ιδιαίτερα χαρακτηριστική του ύφους του συνθέτη ως προς το γνώριμο τρόπο της ρυθμικής και αντιστικτικής επεξεργασίας. Από μορφολογική άποψη είναι ένα ροντό, βασισμένο σ' ένα χαριτωμένο θέμα όπου προβάλλει πρώτο το βιολοντσέλο, κατόπι το βιολί και ύστερα η ορχήστρα. Ανάμεσα στις επαναλήψεις του παρεμβάλλονται τρία ενδιαφέροντα επεισόδια.

Μ' ένα γενικό τρόπο, θα μπορούσε να πει κανείς ότι το ύφος του έργου είναι πιο αυστηρό απ' ότι συνήθως χαρακτηρίζει τα άλλα συμφωνικά έργα του μεγάλου συνθέτη.

Σ. Μιχαηλίδης

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πέμπτη 22 Φεβρουαρίου 1990, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΡΙΚΟΛΙΔΗΣ

Σολίστ: GUERMAN ISTVAN (βιολί)

Πρόγραμμα: ΑΝΤ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ: Συμφωνία αρ. 1, σε ντο μείζ., (1929),
Α' εκτέλεση.

Λ.β. ΒΕΕΤΗΟΒΕΝ: Κοντσέρτο σε ρε μείζ., για βιολί και
ορχήστρα, έργο 61

Πέμπτη 1 Μαρτίου 1990, ώρα 9.00 μ.μ.

ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΕΣ

Διευθυντής χορωδίας: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΙΟΥ (βαρύτονος)

Σολίστ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΡΟΥΠΟΣ (πιάνο)

Πρόγραμμα: Μ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ: ΜΑΟΥΤΧΑΟΥΖΕΝ (κύκλος τραγουδιών)
Μ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ: ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ (κύκλος τραγουδιών)

Πέμπτη 8 Μαρτίου 1990, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΧΟΡΩΔΙΑ ΦΙΛΩΝ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Διευθυντής χορωδίας: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΙΟΥ

Σολίστ: ΜΙΣΑ ΙΚΕΟΥΤΣΙ (σοπράνο)

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ (τενόρος)

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΙΟΥ (βαρύτονος)

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΒΟΥΤΣΙΝΟΣ (μπάσος)

Πρόγραμμα: J. HAYDN: «Η Δημιουργία», Ορατόριο, για σολίστ, χορωδία
και ορχήστρα.

Πέμπτη 15 Μαρτίου 1990, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΓΙΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Σολίστ: UWE MATSCHKE (πιάνο)

Πρόγραμμα: Θ. ΚΑΡΥΩΤΑΚΗ: Επικό τραγούδι.

J.S. BACH: Κοντσέρτο σε ρε ελάσ., για πιάνο και ορχήστρα.

Λ.β. ΒΕΕΤΗΟΒΕΝ: Συμφωνία αρ. 4, σε σι ύψ. μείζ., έργο 60.

Πέμπτη 22 Μαρτίου 1990, ώρα 9.00 μ.μ.
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΝΙΚΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Σολίστ: MINCHO MINCHEV (βιολί)

Πρόγραμμα: **M. ΒΑΡΒΟΓΛΗ:** Ποιμενική Σουίτα, για ορχήστρα εγχόρδων.
P.I. TSCHAIKOWSKY: Κοντσέρτο σε ρε μείζ. για βιολί και
ορχήστρα, έργο 35.

W.A. MOZART: Συμφωνία αρ. 40, σε σολ. ελασ., Κ. V. 550.

Πέμπτη 29 Μαρτίου 1990, ώρα 9.00 μ.μ.
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΧΟΡΩΔΙΑ ΦΙΛΩΝ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Σολίστ: ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ - ΡΑΛΛΗ (σοπράνο)

Πρόγραμμα: **W.A. MOZART:** «Η επικείμενη του Τίτου», Εισαγωγή.

W.A. MOZART: «Benedictus sit Deus» Κ. V. 117 και «Regina
coeli» Κ. V. 108, για σοπράνο, χορωδία και ορχήστρα, Α' εκτέ-
λεση.

P.I. TSCHAIKOWSKY: Συμφωνία αρ. 5, σε μι ελάσ., έργο 64.

Εκδηλώσεις οργανωμένες από την Κ.Ο.Θ. στην αίθουσα ΑΥΛΑΙΑ:

- Σάββατο 17 Φεβρουαρίου 1990, ώρα 8.30 μ.μ.
ΤΡΙΟ Τ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ
- Παρασκευή 23 Φεβρουαρίου 1990, ώρα 8.30 μ.μ.
ΡΕΣΙΤΑΛ Σ. ΡΑΝΤΟΥ - Τ. ΜΠΡΑΧΙ (βιολί - πιάνο)
- Παρασκευή 2 Μαρτίου 1990, ώρα 8.30 μ.μ.
ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΚΩΣΤΑ ΝΙΚΗΤΑ
- Παρασκευή 16 Μαρτίου 1990, ώρα 8.30 μ.μ.
ΡΕΣΙΤΑΛ ΑΛ. ΑΓΡΑΦΙΩΤΗ - F. MANZ (πιάνο - φλάουτο)

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Μόνιμος Αρχιμουσικός
Κάρολος Τρικολίδης

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Κοντσερτίνο:

Κοσμάς Γαλιλαίας
Κων/νος Πατσαλίδης
Μίκης Μιχαηλίδης
Γαλάτεια Μπαλτά
Χριστόδουλος Πετικάκης
Φάνης Καπλανίδης
Ντάρια Κάτσιου
Στάθα Γκουτζικά
Μαρία Σουέρεφ
Μαρία Δρούγου
Νεοκλής Νικολαΐδης
Φώτω Θεοφάνους
Λιλιάννα Πέτκοβα

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Ελευθέριος Αγγελόπουλος
Νικόλαος Αρχοντής
Αλέξανδρος Δοϊτσίνης
Ελένη Μυρίδου
Παρασκευή Μπακατσή
Στέλλα Παπαδοπούλου
Μίμης Τοπτσιδης
Ανθή Τζίμα
Πολυξένη Χαριζοπούλου

ΒΙΟΛΕΣ

Οδυσσέας Κουζώφ
Κυριάκος Πάτρας
Γεώργιος Μαυρομουστάκης
Γεώργιος Καμένος
Νικόδημος Δέλλιος
Ειρήνη Παραλίκα
Στέφανος Διαμαντής
Φελίτσια Ποπίκα
Χρήστος Βλάχος

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Εμμανουήλ Καζαμπάκας
Ζώρα Γκίριτς
Ρένος Μπαλτάς
Κατερίνα Δημητρακοπούλου
Γεώργιος Μανώλας
Ανθή Αικατερίνη
Άγγελος Ντοροφτέι
Ιβάν Μπιάνκι

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Γεώργιος Γράλιστας
Αναστάσιος Μαυρουδής
Λάσκαρης Θεοδωρίδης
Αλέξανδρος Αδαμόπουλος
Αναστάσιος Τοπούζας
Πολύβιος Καρατζίβας
Ελένη Μπουλασίκη

ΦΛΑΟΥΤΑ

Πέτρος Σουσάμογλου
Γεώργιος Κανάτσος
Νίκος Κουκής

ΟΜΠΟΕ

Μπάτσκο Άνταμ
Μιχαήλ Ντοροφτέι
Νικόλαος Καλπαξίδης
Θωμάς Μητριζάκης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κοσμάς Παπαδόπουλος
Πόλλα Σμιθ
Δημήτριος Κισλάς
Χρήστος Γραονίδης
Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Άγγελος Πολίτης
Βασίλης Ζαρόγκας
Μαρίνα Ιορδανίδου
Γεώργιος Πολίτης

ΚΟΡΝΑ

Θεόδωρος Ζαρίμπας
Εμμανουήλ Ιορδανίδης
Δημήτριος Αλεξιάδης
Βασίλειος Βραδέλης
Νίκος Δραγομάνοβιτς
Κλεάνθης Ζαρίμπας

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Ευάγγελος Γκεμιτζής
Ιωάννης Σισμανίδης
Σπύρος Παπαδόπουλος
Γεώργιος Αβράμογλου
Δημήτρης Κορατζίνος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Ιγνάτιος Μαυρίδης
Δημήτριος Νέτσκας
Φώτης Δράκος
Βαγγέλης Μπαλτάς

ΤΟΥΜΠΑ

Γιώργος Τηνιακούδης

ΤΥΜΠΑΝΑ-ΚΡΟΥΣΤΑ

Κων/νος Γρηγοριάδης
Ιωάννης Ιωσηφίδης
Κων/νος Χανής
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Αναστάσιος Βασιλειάδης

ΠΙΑΝΟ

Ελεονώρα Λουκίδου

ΑΡΠΑ

Μαρία Μπιλντέα

*Εισιτήρια για τις συναυλίες από το ταμείο του Δήμου της πλατείας Αριστοτέλους, τηλ. 221.961 και το απόγευμα της συναυλίας από το ταμείο της αίθουσας του Α.Π.Θ. (6.00 - 9.00 μ.μ.).
Συνδρομές, στα γραφεία της Κ.Ο.Θ.*

ΑΙΘΟΥΣΑ ΑΥΛΑΙΑ

Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ για το τρίμηνο αυτό οργανώνει συναυλίες μουσικής δωματίου, σεμινάρια και άλλες εκδηλώσεις κλασικής μουσικής στο πρώην θέατρο «ΑΥΛΑΙΑ», που έχει μετατραπεί από την Κ.Ο.Θ. σε σύγχρονη αίθουσα μουσικής δωματίου.

Πληροφορίες τηλέφ: 260.620 και 221.185 (πρωί 9.00-14.00).

Φωτοσύνθεση, Φιλμ, Εκτύπωση: **ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΑ**,
Ολυμπίας 47, 543 52 - Α. Τούμπα - Τηλ. 933.508

Φωτογραφία Εξωφύλλου: *Διογένης Νικολέρης - Χρήστος Νικολέρης*